

gifter, der ville komme, hvis Stoleloven vedtages, vil komme til Udgift i det næst følgende Finansaar, i alt Fald hovedsagelig. Men deri ligger jo den samme stærke Opfordring til at væbne sig — som jeg tillod mig at sige — med en god Kassebeholdning. — Naar det samme ærede Medlem udtalte en vis Misfornøjelse med Stiftelsen af Statslaan, kan jeg i al Almindelighed fuldkommen give ham Medhold; men naar der i hans Foredrag ogsaa hentes herigennem at fremkomme en Misbilligelse af de Statslaan, som hidtil ere optagne eller ere under Projekttering, maa jeg dog tage Afstand fra hans Ytringer. Det forekommer mig nemlig, at det Statslaan, der er optaget paa 25 Mill. Kroner, og de Statslaan, som ere en Følge af Jærnbanelovene af 8de Maj 1894, have en saa bestemt Hensigt, at man ikke kan mistende deres gode Anvendelse. En stor Del af det 25 Mill. Kroners Laan er blevet optaget til at afvikle eller indløse Statslaan, af hvilke svaredes en højere Rente, og en anden Del er bestemt til forskellige Jærnbaneformaal; man maa jo dog ogsaa antage, at Staten ved Bygning af Jærnbaner, dels Statsbaner, dels private, opnaar Aktiver, der i det mindste for en stor Del ville remplacere de Pengebeløb, der anvendes. Det er noget, som hele Rigsdagen i alt Fald har været enige om var en hensigtsmæssig og nyttig Foranstaltning, der vilde bære Renter dels direkte gennem Pengebeløb, dels indirekte gennem den Nytte, der derved opnaas for Statskassens Indtægt. Jeg tror derfor, man ikke heller kan opstille nogen finansiel Indvending mod at gaa til Statslaan med Hensyn til Ribe—Vedsted Jærnbanen, hvorved der opnaas en betydelig Rentenedgang i Statsudgifterne, idet det hele i finansiel Henseende er en Omsætning, hvorved man fra at yde ca. 5 pCt. kommer ned til at yde ca. 3 pCt. i Rente, altsaa en Lettelse for Statskassen.

Naar dette samme meget ærede Medlem i sit Foredrag kom ind paa en Betragtning af Stattevesenet, skal jeg ikke følge ham ind paa disse Veje. Det forekommer mig, at saa længe der ikke er afgivet Kommissionsbetænkning i det store og omfattende Spørgsmaal, som vedrører den indirekte Beskatning, kan der ikke være Anledning til Udtalelser, allermindst her i Slutningen af Rigsdagssessionen. Jeg nærer jo det Haab, som jeg er vis paa, at det ærede Medlem, der selv er Medlem af Tolddommissionen, deler, at der vil komme til at foreligge Betænkning i Sommerens Løb, altsaa længe før næste Rigsdagsamlings Begyndelse. — Allermindst skal jeg følge det ærede Medlem ind paa

de svimlende Tal, han opstillede for at godtgøre, hvor enorm Beskyttelsen er her i Landet. Det forekommer mig, at disse Tals Opstilling berede mere paa en subjektiv Opfattelse end paa en virkelig Begrundelse gennem Tal; man har jo set andre Talrækker opstillede, hvorved Arbejdernes Deltagelse i Toldbyrden blev godtgjort, og hvorved man kom til langt mindre Beløb. Jeg skal ikke her forsøge — det vil komme ved senere Toldlovsbehandlinger — at opstille Beregninger eller paa nogen anden Maade at gaa ind paa de store Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med vor hele Beskatningslovgivning her i Landet.

Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen) havde i sine finansielle Betragtninger blandt andet taget Statsregnskabet som Udgangspunkt og søgte derigennem at paa-vise, at der er en betydelig Fremgang. Det skal jeg ikke nægte, der har været, og det vil sikkert ogsaa gentage sig for det i indværende Aar afsluttede Statsregnskabs Bedkommende, naar det kommer frem. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem ogsaa i sit Foredrag søgte at vise, at Statsregnskabet repræsenterer en større Beholdning, som man derfor kunde troste sig med, saa at man rolig kunde gaa til at afholde store Udgifter paa Finansloven. Jeg skal tillade mig at advare imod at hente en Trøst fra Statsregnskabet; jeg skal nemlig gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ogsaa paa Statsregnskabet, naar man ser paa Balancen, der staar anført lige under Opgørelsen af Status, findes en Kassebeholdning, der tilhneladende er større end den Kassebeholdning, som Finansloven udviser. Det er jo imidlertid et noksom bekendt Forhold og fremgaar ogsaa af Bilagene til denne Balance, Pag. 225, i det sidst aflagte Statsregnskab, at mange, og det væsentlige Poster, repræsenteres af Beholdninger, som slet ikke ere disponible for Finanterne. Der findes der opført lokale og departementale Kassebeholdninger til hentmod 3 Millioner Kr., og derefter følger der forskellige Poster, som jeg ikke skal trætte det høje Ting med at opregne, da de findes paa det anførte Sted, saaledes Post- og Telegrafkasserne, Krigs- og Marineministeriets Regnskabsførere. Naar man sammenlægger disse Beløb, vil det vise sig, at der i de nævnte Kasser findes Beløb til hentmod 6 Millioner Kr., og naar der da tages Hensyn til, at af disse Beløb kun 1½ Million Kroner ere virkelig disponible — det fremgaar tydeligt af de Indberetninger, der foreligge fra disse Kasser ved Slutningen af Regnskabsaaret, — maa der til Afgang paa Kassebeholdning-